

ПОКАНА

за записване абонати на сп. „НАРОДНА ЦЪЛИНА“.

Година II — 1926/27.

Преди петъ месеца и нѣщо извѣршихъ една авантюра, присѫща на отчаянъ комардия: безъ сигурни срѣдства, безъ организирана настоятелска мрежа, съ благопожелания отъ приятели, но и съ съмнения отъ сѫщите, дали ще съумѣя „да свържа двата края“, почнахъ сп. „Народна цълина“.

Съ боязнь пустнахъ на бѣль свѣтъ първата му книжка; съ трепетно чувство очаквахъ първите резултати и отзви. Особено последнитѣ. Защото не се касаеше толкова до материалния рисъкъ, на който се излагахъ. Който не иска да се дави, да не нагазва морето. За мене бѣше по-важенъ моралниятъ рисъкъ. — Напипанъ ли е сполучливо, здраво пулстъ на широката народна просвѣта? Вмѣсто да изпиша вежди, не ще ли извадя очи, не ще ли компрометирамъ самата идея за такава просвѣта? Въпроси, които основателно ме терзаха.

Отзвитѣ не закъснѣха. Цитирамъ по-сѫщественитѣ:

Това списание, първата книжка отъ което е вече излѣзла и прави хубаво впечатление, си поставя за цель: да дава въ най-популярна форма ценна народна просвѣта, да буди ума и съвестта у широките народни маси; да ги учи на лични и обществени добродетели — да ги учи на човѣчина; да вдъхва въ тѣхъ вѣра и любовь къмъ мирния културенъ трудъ, способенъ да твори чудеса; да дава въ най-популярна форма ценни научни знания; да буди у тѣхъ обичъ къмъ книгата

То е предназначено за тия, които малко сѫ посещавали училище, предназначено е за „бедните, забравените, изоставените народни маси“.

Ето едно благородно дѣло, една хубава инициатива, която съ най-голѣма радостъ трѣбва да бѫде посрещната, енергично насрдчена и най-ревностно подкрепена!

Въ едно време, когато голѣмите трудови маси сѫ потънали въ мракъ, въ най-низка партизанска заблуда и системно безнадеждие за изходенъ пѫтъ, една слаба свѣтина иде да озари тѣхния разумъ, да внесе бодростъ въ тѣхния умиль духъ и да имъ покаже спасителния брѣгъ. Съ трепетно чувство ние посрѣщаме она безкраенъ идеализъмъ, който „Народна цълина“ иде да възпламени въ душата на истинските синове на народа и да ги призове къмъ творчество и обнова. Нимѣ у насъ всичко е веченъ угаснало, убито и разочаровано, та не ще се намѣрятъ възторжни идеалисти, които смѣло и решително да понесатъ отново огъня на Прометея?..

„Народна цълина“ е единъ спасителенъ викъ въ сѫществуващето мъртвило, единъ лѣкъ за болната народна душа, единъ лъхъ на надежда въ страшната унилостъ, една свѣтина въ мрака!

Нека единодушно и беззаветно бѫде подкрепена!

Сп. „Учителска мисъль“.

... Първата книжка е образцова по съдѣржание и напълно пригодена за популярно четиво. Списанието трѣбва да си пробие пѫтъ въ срѣдите на наши селски маси. Ние го-препоръчваме на всички учители и читалищи дейци.

Сп. „Училищенъ прегледъ“.